

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător: Violeta Gîrleanu)

Dosar nr. 2a-3804/18

DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul:

Maria Guzun

Judecătorii:

Virgiliu Buhnaci și Liuba Pruteanu

Grefier

Elena Țurcanu

Examinând în ședință publică apelul declarat de Ferring B.V. împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 17 septembrie 2018, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ferring B.V. către Neurim Pharmaceuticals SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind decăderea din drepturile asupra mărcii,

A C O N S T A T A T :

Pretențiile reclamantului:

La 18 aprilie 2018, Ferring B.V. s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Neurim Pharmaceuticals SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind decăderea din drepturile asupra mărcii.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că este o companie farmaceutică recunoscută la nivel mondial, cu reprezentanțe în 56 de țări și cu o rețea de distribuție extinsă în peste 110 state. La momentul de față dispune de un sistem de companii care acoperă procesul complet din domeniul farmaceutic, de la stadiul de cercetare până la producerea și distribuirea medicamentelor pe piața mondială. Menționează că protecția obiectelor sale de proprietate intelectuală constituie un element cheie în dezvoltarea companiei. Astfel, deține un portofoliu imens de titluri de protecție asupra obiectelor de proprietate intelectuală (invenții, mărci, design), protejate în țările care prezintă interes economic.

Indică reclamantul că, la 10 februarie 2011, a solicitat, prin intermediul Sistemului de la Madrid, protecție asupra semnului NOCDURNA, iar în calitate de produse desemnate au fost indicate preparatele și substanțele farmaceutice.

Ulterior, la 06 august 2015, prin intermediul Protocolului de la Madrid, a solicitat extinderea protecției într-un număr anumit de state, inclusiv în Republica Moldova.

Astfel, în rezultatul examinării, la 20 iulie 2016, Direcția Mărci și Design Industrial a AGEPI a emis un aviz de refuz provizoriu, în care a indicat despre

imposibilitatea acordării protecției juridice pe teritoriul Republicii Moldova pentru semnul NOCDURNA (IR 1069990). Motivul refuzului a fost bazat pe art. 8 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 38/2008, potrivit căreia nu poate fi înregistrat un semn similar cu o marcă anterioară și care din cauza similitudinii produselor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară. Totodată, a specificat că în calitate de marcă anterioară a fost opusă înregistrarea internațională IR 745960 NOCTURNO din 06 noiembrie 2000, înregistrată pentru unele produse din clasa 05 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, titular de drepturi fiind Neurim Pharmaceuticals SA, World Trade Center, Avenue de Gratta Paille, 2 Lausanne, Switzerland.

Același motiv de refuz a fost invocat și în decizia finală a Direcției Mărci și Design Industrial a AGEPI din 07 iulie 2017.

Din aceste motive, pretinde decăderea Neurim Pharmaceuticals SA din drepturile asupra mărcii NOCTURNO, nr. IR 745960 din 06 noiembrie 2000, în baza prevederilor art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 38/2008 și, anume că în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca NOCTURNO nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

Susține reclamantul că marca trebuie să fie utilizată la modul cel mai real și efectiv pe teritoriul Republicii Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată. De asemenea, utilizarea mărcii trebuie să fie publică și să depășească sfera privată sau strict internă. Astfel, atât legislația națională, cât și cea internațională din domeniul proprietății intelectuale impune obligativitatea utilizării mărcii din momentul înregistrării acesteia, pentru a nu crea impedimente și bariere pentru alte persoane și pentru a nu utiliza marca în scop de blocaj. Prin urmare, neutilizarea de către titularul de drepturi a unei mărci pe o perioadă ce depășește 5 ani poate fi considerată un abuz de drept și un beneficiu nejustificat al unui drept de proprietate intelectuală.

Afirmă că, potrivit informațiilor disponibile, Neurim Pharmaceuticals SA nu a utilizat și nici nu utilizează în Republica Moldova marca internațională NOCTURNO pentru produsele înregistrate din clasa 05. În baza datelor disponibile se poate constata că în Republica Moldova nu există careva motive întemeiate pentru neutilizarea de către Neurim Pharmaceuticals SA a mărcii internaționale NOCTURNO pentru produsele înregistrate din clasa 05. Astfel, decăderea pârâtului din drepturile asupra mărcii internaționale NOCTURNO pe teritoriul Republicii Moldova este dictată de interesul reclamantului de a-și proteja drepturile de proprietate intelectuală asupra mărcii internaționale NOCDURNA, nr. IR 1069990 din 10.02.2011.

Solicită Ferring B.V.

- stabilirea faptului cu valoare juridică și recunoașterea neutilizării mărcii NOCTURNO, conform înregistrării internaționale nr. IR 745960 din 06.11.2000, pe

teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă mai mare de 5 ani în privința tuturor produselor înregistrate;

- decăderea din drepturile asupra mărcii NOCTURNO, conform înregistrării internaționale nr. IR 745960 din 06.11.2000, pe teritoriul Republicii Moldova în privința tuturor produselor înregistrate.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 166-167 din Codul de procedură civilă, art. 14 alin. (1), art. 20 alin. (1) lit. a), art. 20 alin. (1¹), art. 83 alin. (3) lit. j) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38/2008.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 17 septembrie 2018, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Exercitarea căii de atac:

La 12 octombrie 2018, Ferring B.V. a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 17 septembrie 2018.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin efectul dispozițiilor legale enunțate, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă la 18 septembrie 2018 și a expirat la 17 octombrie 2018. Prin urmare, apelul declarat la 12 octombrie 2018 este în termen.

Argumentele apelantului:

În motivarea apelului, Ferring B.V. a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a invocat că, la examinarea cauzei în prima instanță, normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat. Astfel, afirmă apelantul că este eronată opinia instanței precum că reclamantul urma să prezinte probe confirmative și să demonstreze faptul că marca nu a fost folosită de către titularul ei pentru produse și/sau servicii pentru care a fost înregistrată. Or, în acțiunile de decădere din drepturile asupra mărcii, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii. Consideră că repartizarea sarcinii probațiunii către titularul de drepturi este logică și argumentată, pentru că doar titularul de drepturi cunoaște cel mai bine dacă marca sa a făcut sau nu obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a

fost înregistrată. Mai mult ca atât, în cazul în care marca a fost utilizată, titularul este cel care știe cum și în ce mod a avut loc această utilizare. Iar reclamantul nu poate cunoaște toate formele de utilizare a mărcii de către titularul acesteia.

Solicită Ferring B.V. admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Argumentele părților în cadrul ședinței de judecată:

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Ferring B.V. - avocatul Ion Țiganaș a susținut cererea de apel cu motivele de fapt și de drept pe care le conține, solicitând să fie admisă.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală - Maria Rău a lăsat soluționarea litigiului la discreția instanței.

Reprezentantul intimatului, Neurim Pharmaceuticals SA, în ședința de judecată nu s-a prezentat. În temeiul art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa părții intimat.

Aprecierea instanței de apel:

În corespundere cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Audiind participanții prezenți la proces, analizând circumstanțele cauzei și probele administrate, și raportând-le la prevederile legale ce guvernează speța, Colegiul conchide că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele expuse în continuare.

În accepțiunea art. 2 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, marca reprezintă orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 5 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, pot constitui mărci orice semne: a) susceptibile de reprezentare grafică – cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, culori, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, holograme, semne de poziționare; b) sonore, olfactive, tactile; precum și orice combinații de astfel de semne, cu condiția ca aceste semne să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale

altor persoane fizice sau juridice.

Conform art. 3 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, drepturile asupra mărcii sunt dobândite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi; b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament; c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Conform art. 6 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție - certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobândite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabilește prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluționează de instanța de judecată competentă.

Potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, în afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea și în cazul când marca este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

Potrivit art. 43 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, în cazul în care, în temeiul motivelor absolute sau relative de refuz specificate la art.7 și 8, marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care este solicitată, cererea de înregistrare a mărcii se respinge pentru produsele și/sau serviciile respective.

În corespundere cu art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din actele cauzei Colegiul a stabilit că, potrivit extrasului din baza de date „Madrid Monitor”, compania Neurim Pharmaceuticals SA Word Trade Center este

titular pe teritoriul Republica Moldova a mărcii verbale NOCTURNO IR 745960 din 06 noiembrie 2000, cu prioritate din 10.05.2000, înregistrată pentru produsele din clasa 05 conform CIPS „medicamente” și beneficiază de protecție până la data de 06 noiembrie 2020 (f.d.22).

Ferring B.V. a depus cerere de înregistrare a mărcii NOCDURNA nr. IR 1069990 pentru produsele clasei 05 „preparate și substanțe farmaceutice”.

Prin avizul provizoriu din 20 iulie 2016, Direcția Mărci și Design Industrial al AGEPI a respins cererea de înregistrare a mărcii NOCDURNA nr. IR 1069990 pentru produsele din clasa 05 „preparate și substanțe farmaceutice” (f.d.4-5).

La 07 iulie 2017, AGEPI a emis decizia finală de respingere a înregistrării mărcii NOCDURNA nr. IR 1069990 pentru produsele din clasa 05 „preparate și substanțe farmaceutice”, deoarece s-a opus marca internațională NOCTURNO nr. IR 745960 din 06 noiembrie 2000, înregistrată pentru produsele din clasa 05 „medicamente” (f.d.6-7).

Invocând că titularul mărcii NOCTURNO nu a utilizat marca pe teritoriul Republicii Moldova o perioadă mai mare de 5 ani în privința tuturor produselor înregistrate, Ferring B.V. a depus cerere de chemare în judecată, solicitând decăderea din drepturile asupra mărcii.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a conchis despre netemeinicia acțiunii.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios.

În consolidarea opiniei enunțate, instanța de apel reține următoarele.

Potrivit art. 15 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, marca se înregistrează pentru o perioadă de 10 ani, începând cu data de depozit. Înregistrarea mărcii poate fi reînnoită pentru perioade consecutive de 10 ani ori de câte ori este necesar.

Potrivit art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca înregistrată și identității ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn și de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; riscul de confuzie include și riscul de asociere între semn și marcă.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare.

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în urma unei cereri de decădere din drepturi, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

Față de cele ce preced, Colegiul relevă că titularul unei mărci înregistrate în Republica Moldova este obligat să utilizeze efectiv marca, întrucât riscă să fie decăzut din drepturile asupra acesteia. Astfel, decăderea din drepturile asupra mărcii este o sancțiune civilă ce constă în pierderea dreptului asupra mărcii pentru neexecutarea acestui drept o anumită perioadă.

Potrivit Acordului TRIPS și art. 3 din Legea cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 114 din 03.07.2014, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată. Astfel, pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor a supra mărcii. Corespunzător, pentru a dispune decăderea titularului din drepturile asupra mărcii urmează a fi constatat cu certitudine faptul neutilizării mărcii o perioadă de 5 ani, neutilizarea urmând a fi demonstrată prin probe pertinente și concludente.

În conformitate cu art. 117 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În speță, prima instanță corect a constatat că reclamantul nu a prezentat nici o probă întru confirmarea faptului neutilizării mărcii NOCTURNO de către titularul acesteia, argumentul cu privire la neutilizarea mărcii fiind unul declarativ.

În ce privește argumentul apelantului, precum că sarcina probațiunii este pusă pe seama titularului mărcii, Colegiul reiterează poziția expusă de instanța de fond și explică că titularul mărcii urmează a prezenta probe privind utilizarea mărcii. Pe când reclamantul, înaintând acțiune de decădere din drepturile asupra mărcii din motivul neutilizării acesteia, urmează a prezenta suport probatoriu în susținerea acțiunii înaintate, în conformitate cu prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă.

Referitor la acest subiect, Colegiul găsește relevantă Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 06 februarie 2017.

Astfel, potrivit pct. 70 din Hotărârea menționată, drept probe pentru

demonstrarea faptului de neutilizare a mărcii, ar putea servi: 1) informație de la Î.S. Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare (CMAC), referitoare la faptul, dacă într-o perioadă concretă (5 ani) au fost certificate sau au fost recepționate cereri pentru certificarea produselor, cu marca în litigiu, pentru clasa corespunzătoare, dacă pentru categoria dată de produse este obligatorie certificarea; 2) în cazul medicamentelor, informație de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, dacă a fost eliberat Certificatul de înregistrare a produsului medicamentos, cu denumirea comercială în litigiu; 3) informație de la Centrul Republican de Pedologie Aplicată, privind certificarea articolelor de tutun, cu marca concretă (dacă marca se referă la produse de tutungerie); 4) informație de la Camera de Comerț și Industrie a RM, dacă au fost eliberate certificate de origine și perfectate rapoarte de expertizare/evaluare pentru produse din tutungerie, cu marca concretă; 5) informație de la Centrul Național de Sănătate Publică, referitoare la avizarea sanitară a produselor de marcă, din litigiu; 6) informație de la Serviciul Vamal, referitoare la faptul, dacă au fost înregistrate importuri sau exportate produse, cu marca în litigiu; 7) informație de la AGEPI, dacă, în privința mărcii în litigiu, au fost înregistrate contracte de cesiune, licență, gaj sau franchising sau au fost depuse cereri de înregistrare a unor asemenea contracte; 8) informație de la Camera Înregistrării de Stat, privind faptul, dacă titularul a înregistrat în RM întreprindere sau filială, pentru a utiliza singur marca etc.

Totodată, pct. 73 din aceeași hotărâre prevede că reclamantul urmează să prezinte probe că, până la depunerea cererii de decădere din drepturi, a epuizat orice posibilități reale de a obține consimțământul de la titularul de drepturi asupra mărcii opuse la înregistrare. Drept urmare, admiterea sau respingerea cerințelor, privind decăderea din drepturile asupra mărcii, rămâne la discreția instanței de judecată, în dependență de probele prezentate de părți.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că în acțiunile de decădere din drepturile asupra mărcii, sarcina probațiunii este pusă pe seama ambelor părți. Astfel, pârâtul-titular al mărcii urmează să probeze utilizarea efectivă a mărcii, în temeiul art. 20 alin. (1¹) din Legea privind protecția mărcilor, iar reclamantul urmează să probeze faptul neutilizării mărcii, în virtutea art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Subsecvent, Colegiul conchide că dispozițiile art. 20 alin. (1¹) din Legea privind protecția mărcilor nu degreveză apelantul-reclamant de obligația de a dovedi neutilizarea efectivă a mărcii potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligație care nu a fost îndeplinită de către reclamant. În atare circumstanțe, instanța de fond just a hotărât respingerea acțiunii, or faptul neutilizării mărcii pe o perioadă ce depășește 5 ani nu a fost demonstrat.

Urmare celor relatate, Colegiul conchide că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă. Pe cale de consecință, Colegiul atestă netemeinicia cererii de apel și lipsa temeiurilor de casare a hotărârii.

Din aceste motive, instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea primei

instanțe, care este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 385 lit. a), art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

A D E C I S :

Se respinge apelul declarat de Ferring B.V..

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 septembrie 2018, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ferring B.V. către Neurim Pharmaceuticals SA, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind decăderea din drepturile asupra mărcii.

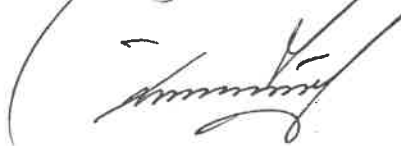
Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul:

Maria Guzun

Judecătorii:

Virgiliu Buhnaci

Liuba Pruteanu

